

Asia T-38/95 DEP

Groupe Origny SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys (laajennettu kolmas jaosto) 24.1.2002 II- 219

Määräyksen tiivistelmä

1. Oikeudenkäyntimenettely — Oikeudenkäyntikulut — Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen — Korvattavat oikeudenkäyntikulut — Kilpailuasian ballinnollisen menettelyn aikana aiheutuneet kulut — Suullisen käsittelyn jälkeen aiheutuneet kulut eivät ole korvattavia kuluja
(Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 91 artiklan b alakohhta)
2. Oikeudenkäyntimenettely — Oikeudenkäyntikulut — Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen — Huomioon otettavat seikat
(Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 91 artiklan b alakohhta)

1. Korvattavia oikeudenkäyntikuluja ovat ainoastaan toisaalta kustannukset, jotka ovat aiheutuneet asian käsittelystä yhteisöjen tuomioistuimissa, ja toisaalta kustannukset, jotka ovat olleet asian käsittelyn kannalta välttämättömiä.
2. Yhteisöjen tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa vahvistaa niiden oikeudenkäyntikulujen määrää, jotka asianosaisten on suoritettava omille asianajajilleen, vaan niiden on vahvistettava, mihin määrään asti oikeudenkäyntikulujen maksamisesta vastuussa olevan asianosaisen on ne korvattava.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 91 artiklassa tarkoitetaan ainoastaan käsittelyä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, ei oikeudenkäyntiä edeltävää menettelyä. Näin ollen oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista koskeva vaatimus, joka koskee kilpailuasiassa komissiossa käytyyn hallinnolliseen menettelyyn liittyvien kulujen korvaamista, on hylättävä.

Korvausta ei ole myöskään myönnettävä kuluista, jotka liittyvät suullisen käsittelyn jälkeiseen aikaan, jos mihinkään oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvään toimenpiteeseen ei ole ryhdytty tuon päivämäärän jälkeen. Kyseisen päivämäärän jälkeen aiheutuneet kulut eivät nimittäin suoraan liity puolustautumiseen yhteisöjen tuomioistuimissa, eikä niitä näin ollen ole pidettävä työjärjestyksen 91 artiklassa tarkoitettuina asian käsittelystä aiheutuneina välttämättöminä kustannuksina.

Antaessaan ratkaisua oikeudenkäyntikulujen vahvistamista koskevaan hakemukseen yhteisöjen tuomioistuinten ei tarvitse ottaa huomioon kansallisia asianajajien palkkiosääntöjä eikä mahdollista asianosaisen ja tämän edustajien tai avustajien sopimusta asiasta. Koska yhteisön oikeudessa ei ole asianajopalkkioita koskevia säännöksiä, yhteisöjen tuomioistuinten on arvioitava vapaasti kysymyksessä olevia seikkoja ottaen huomioon oikeudenkäynnin kohde ja luonne, sen merkitys yhteisön oikeuden kannalta sekä asian vaikeusaste, oikeudenkäynnistä asian hoitamiseen osallistuneille asiamiehille tai avustajille aiheutuneen työn määrä ja se taloudellinen intressi, joka riita-asialla on asianosaisten kannalta.

Korkeat palkkiot ja se, että asianosaista edustaa useampi asianajaja, voivat olla perusteltuja, jos asia on tärkeä yhteisön oikeuden kannalta sen vuoksi, että siinä tuodaan esille uusia oikeudellisia kysymyksiä sekä monimutkaisia tosiseikkoihin liittyviä kysymyksiä.

(ks. 28—31 kohta)

(ks. 32, 33 ja 37 kohta)